

Od Redakcji

W pierwszym zeszycie „Terminus” w jubileuszowym roku jego działalności znajdują P.T. Państwo artykuły i recenzję analizujące utwory literackie, które zostały wydane między XV a XVII stuleciem. Rozległy zakres chronologiczny literatury podmiotowej pomieszczonych tutaj tekstów w połączeniu z jej zróżnicowaniem tematycznym i gatunkowym współtworzy wielowymiarowy, oryginalny obraz kultury wczesnej nowożytności, w której rezonują motywy, toposy i wątki literatury grecko-rzymskiej, obecne często w schryścianizowanej postaci.

Reinterpretacji historycznych początków Wielkiej Brytanii podejmowanej przez Richarda White’a (1539–1611) w jego *Historiarum Britanniae libri XI* poświęcony jest artykuł Williama C. McDonalda. White nawiązuje do cyklu arturiańskiego i powołując się na *veritas* jako główną zasadę twórczości historiograficznej, dokonuje zmian w relacjach opata Johanna Trithemiusa (1462–1516) dotyczących króla Artura. Współczesny Autor wskazuje na stopień adekwatności metody przyjętej przez White’a do ustalania faktów historycznych.

Długie trwanie owidiańskiej heroidy ukazuje w swoim artykule Elwira Buszewicz. Przedstawiwszy zbiory Heliusa Eobana Hessusa (1488–1540) oraz Andreasa Allena (ok. 1520–1578), Autorka przechodzi do analizy utworów napisanych przez jezuitów: Jakuba Bidermanna (1578–1639), Baldwina Cabillaviusa (1568–1652), Jeana Vincarta (1593–1679) oraz Jakuba Baldego (1604–1688). Przeprowadzona analiza przynosi nowe ustalenia zarówno w zakresie badań nad recepcją *Epistulae heroidum* Owidiusza, jak i twórczości poetyckiej jezuitów z niemieckiego i niderlandzkiego kręgu kulturowego.

Zagadnienie polemiki wyznaniowej prowadzonej przez Jakuba Niemojewskiego (ok. 1532–1586) z poznańskimi jezuitami podejmuje w swym tekście Wojciech Ryczek. W artykule przedstawiony został trojaki kontekst znaczeniowy rzeczownika *collatio* na tle wybranych utworów literatury antycznej i reformacyjnej. Badacz poddaje analizie rzeczywiste znaczenie i wydźwięk wydanego w roku 1577 u Melchiora Neringa utworu reformacyjnego działacza oraz przedstawia odpowiedź, z jaką spotkała się *Diatrube albo kolacyja przyjacielska*. Tekst Niemojewskiego stanowi w gruncie rzeczy przykład literatury antyjezuickiej.

Twórczości religijnej późnego baroku dotyczy artykuł Krzysztofa Prabuckiego, który przedstawia postać i najsłynniejsze dzieło Remigiusza Suszyckiego (1642–1705), związanego z dworem Sobieskich kanonika krakowskiego. Analizując jego *Pieśni nabożne*, Autor charakteryzuje genologiczny status zbioru, uwidaczniający się między innymi w realizacji gatunku, jakim jest echo. W trzeciej części zbioru, *Świecie górnym*, ukazane zostaje rozumienie chrześcijańskiego nieba w duchu teologii apofatycznej.

W zeszycie znajduje się również tekst Piotra Tafiłowskiego, który napisał artykuł recenzyjny najnowszego dwujęzycznego wydania *Liber de familia Autumanorum, id est Turchorum* Niccola Sagundina w tłumaczeniu i opracowaniu Mieczysława Mejora. Recenzent przedstawia ewolucję spojrzenia badaczy na dzieło piętnastowiecznego Greka oraz ukazuje w zarysie wzajemne relacje świata chrześcijańskiego i muzułmańskiego w czasach wczesnej nowożytności. Charakteryzując współczesną publikację, Piotr Tafiłowski podnosi wagę samego dzieła oraz zasadność jego reedycji.

Polecając Państwu uwagę znakomite teksty naszych Autorów, życzymy radości i odpoczynku, jakie może przynieść lektura dobrej literatury.

Michał Czerenkiewicz